

Ганна Рось

Ми повернемося, або Одна неяпонська казка

1

Японський острів Садо був раєм для птахів. Особливо він сподобався ібісам, великим білим красеням з червоними ногами, яскравою червоною головою з жовтою радужкою очей і з витонченим зігнутих чорним дзьобом з червоним кінчиком. На потилиці у ібісів є чубчик з довгого пір'я, а ще у цих птахів є одна чудова особливість. Але про це далі в нашій казці.

Острів Садо був батьківщиною ібісів. Тут вони виводили своє потомство. Острів цей був незвичайної форми. Куди б не полетіли ібіси, повертаючись, вони бачили два хребта високих гір із зеленою рівниною між ними, де завжди було вдосталь їжі. З висоти пташиного польоту здавалося, що це два великих корабля плывуть в море, а між ними натягнута величезна сітка. Причому один корабель плыв трохи попереду, а другий корабель його наздоганяв.

Птахи, народжені на острові Садо, могли щасливо прожити все життя, радіючи сонцю, безкрайньому небу, квітучим садам і веселому

щебетанню своїх пташенят. Від негоди, морських штормів і сильних вітрів ібіси завжди ховалися за високими горами, а коли знову наставало затишшя, вони виходили з укриттів, поправляли зруйновані гнізда і знову весело щебетали в пошуках смачної їжі, видаючи якісь воронячі звуки — «ка-га, ка-га, ка-га» або «каг, каг, каг».

* * *

В одній молодій сім'ї ібісів, що жили на острові Садо, народилися первістки — два прекрасних пташеня.

— Ах, боже мій, як вона прекрасна, — захоплювався молодий батько, дивлячись на дочку. — Вона красунечка!

Самка ібіса весело засміялася, бачачи, як самець захоплюється непривабливим пташеням, покритим світло-сірим пухом з рожевою мордочкою і червоно-помаранчевими скорченими ніжками.

— Вона непосида, — сказала вона.

— Я назву її Мей¹! Та, що танцює. Мей! — придумав щасливий батько.

— Синок у нас теж молодець, — сказала

¹ Мей (яп. ім'я) — танець

самка, — виросте — перетвориться в великого сильного ібіса, такого, як ти, Іюші², — вирішила підбадьорити вона свого чоловіка. — Ти тепер тато, — засміялася самка, — тато-чічі³.

— А ти — мама, — посміхався гордий ібіс. — Мама-хаха⁴.

— Чічі, — сказала самка, — малятко Мей і старший брат Ічіро⁵ зголодніли.

— Я зараз принесу їм смачного жабеня, — самець поспішив на пошуки їжі.

— І прихопи ще дрібної рибки для Мей, вона її так любить, — кричала йому вслід самка.

* * *

Ібіс розкрив свої сильні крила і полетів над заливним лугом. Його гострі очі помітили рибку. «Раз Мей любить рибку, мабуть, принесу їм

² Іюші (яп. ім'я) — хороший

³ Чічі (яп.) — папа

⁴ Хаха (яп.) — мама

⁵ Ічіро (яп. ім'я) — перший син

поласувати», — подумав він, знизив висоту і спритно спіймав двох невдачливих рибок. Зі здобиччю він полетів до гнізда.

Ще в тридцяти метрах від гнізда він зауважив, що там щось негаразд. Він прожогом кинувся на захист самки і пташенят. Мама-хаха, розкритиши свої крила над гніздом, вкривала пташенят. Вона безстрашно кричала на ворон, але сили їх були нерівні. Дві ворони раз у раз підлітали до гнізда, намагаючись схопити малюків, але самка відважно біла їх своїм дзьобом.

Ібіс швидко підлетів до гнізда і накинувся на кривдників. Чубчик над його головою розпушився. Він кинувся спочатку на більш сильного суперника і вдарив його своїм крилом. Другий кривдник спостерігав, готуючись напасти на самку, якщо ібіс не виграє єдиноборство з першим розбійником. Але

ібіс різко повернувся, набрав висоту і каменем кинувся на суперника. У ворони посипалося пір'я.

— Кар-кар! — закричали незадоволені ворони і відлетіли від гнізда, отримавши гідну відсіч.

— Юші, ти такий сміливий! — захоплювалася самка. — Вони тебе злякалися.

— Я так хвилювався за вас, коли побачив ворон, — відповів Юші. — Папа за вас хвилювався, хороші мої, — обіймав він пташенят. — Ти молодець, мама-хаха, ти теж відважно захищала наших малюків, — він ніжно притулив до неї свою шию.

— Ви злякалися, малюки? — запитав ібіс дітей, але вони нічого не могли відповісти, адже вони були зовсім-зовсім крихітні. — Не бійтеся, — продовжував ібіс, — тато-чічі захистять вас. Тільки ось — невдача, рибку я розгубив. Чи не нагодував вас.

— Не страшно, Юші, наловиш нової, — сказала самка.

— Ні, я постережу гніздо, раптом вони повернуться, — вирішив ібіс. — А ти, Момоко^б, полети, розправ крила і сама трохи поїж.

— Добре, — погодилася самка і полетіла на заплавні луки.

^б Момоко (яп. ім'я) — дитина персика